

μείστην. . . . . Ἀρσένην λεγόμενον. Ὁ κ. Ράλλης δεν θά εὐρη εὐδέποτε θέσιν μεταξύ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς *Ποικίλης Στοᾶς* τοῦ . . . Ἀρσένη!

Τί φοβερά κυβέρνησις! Νά μὴν ἐπιτρέπη τὸν κ. Ἀρσένην, τὸν κ. Μητσόπουλον, τοὺς κυρίους Νεγρεπόντιδες, νά πωλοῦν οἱ ἄνθρωποι τύχας τοῦ Λαχειοφόρου δανείου τῆς Τραπεζῆς καὶ νά κάμνουν τὴν τύχη των. Τί σημαίνει ὅτι ἦτο καθαρὰ αἰσχροκέρδεια, ὑπ' οὐδενὸς νόμου στηριζομένη; Τί σημαίνει ὅτι ἂν ἐπέτρεπον αὐτὸ τὸ περγνίδι, τὸ δημόσιον θά ἐφορολογεῖτο ἀμείλικτα ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς κερδοσκόπους, οἵτινες ἀνέλαβον τὸν πόλεμον μετὰ τὸν κ. Ράλλην στενάζοντες καὶ διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὸ ὅποιον θά τοὺς τὰ πληρώσῃ.

Λυπούμεθα ὅτι ἀναγκάζομεθα ὑπὸ αὐτηκόου μάρτυρος νά διαφεύσωμεν τὴν κακὴν γειτόνισσάν μας *Νέαν Ἐφημερίδα* ὅτι ὁ ξιφουλκῆσας λοχίας τοῦ πυροβολικοῦ ἐφώναζε: «Ζήτω ὁ Τρικουπῆς!» Ἐφώναζε μόνον καθὼς ὅλοι οἱ μεθύοντες: Ζήτω! Ἐπέφτει πολὺ ἡ γειτόνισσα ἥτις κάμνει τὴν σπουδαίαν, ἀναγράφουσα τέτοια ἄνοστα χωρατά! Τί διάβολο! δὲν εἶνε κάθε μέρα πρωταπριλιά!

Μετὰ τοῦ σημερινοῦ φύλλου τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** θά κυκλοφορήσουν εἰς τοὺς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστὰς μας ἀγγελίαι τῆς **Διαπλάσεως τῶν παιδῶν**, τοῦ τελειοτάτου καὶ διὰ τὴν Εὐρώπην ἀκόμα παιδικοῦ περιοδικοῦ. Ὁ διευθυντὴς τῆς **Διαπλάσεως** κ. Παπαδόπουλος ἐδειξεν ἀμερικανικὴν φιλοτιμίαν καὶ ἐνέργειαν, στρατολογήσας τοὺς ἀκμαιότερους καλὰ μους ὅπως γράφωσι τὸ περιοδικόν του. **Πᾶσα οἰκογένεια ἐλληνικὴ πρέπει νά τὸ ἔχῃ.**

καὶ μὲ πῆραν μαζί των, χωρίς ἐγὼ νά τὸ θέλω.

Ἀλθαρός. Ψέματα, πασᾶ μου, ὁ κιαφίρης, ὅταν τὸν ἔπιανα εἶχε τουφέκι καὶ ἐπολέμαγε

Ἐγὼ. Τὸ τουφέκι τὸ εἶχα γιὰ νά προφυλαχθῶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἐππναστάτας, γιὰ νά μὴ μοῦ κλέψουν τὴν κάππα καὶ πεθάνω ἀπὸ τὸ κρῦο. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια, κι' ἂν λέγω ψέματα, κρεμάστε με.

Ἀμούς. Καὶ τί ἤλθες νά κάνης ἴδω, γκιαούρ, πεζεβέν;
Ἐγὼ. Ἐφέντημ δὲν ἤλθα νά κάμω τίποτα, διότι τί μπορῶ νά κάμω ἐγὼ, ἓνα ξερὸ κορμὶ ἐνάντιον τῶσων ἀνδρείων στρατιωτῶν καὶ μάλιστα διοικουμένων ἀπὸ ὑμᾶς τὸν περίφημον ἀρχηγόν, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα διὰ τὰς ἀνδραγαθίας εἶνε γνωστὸν εἰς ὅλην τὴν ὑφήλιον.

Ἀλθαρός. Ἐκεῖ ποῦ σ' ἔπιανε δὲν ἐγινότανε ὁ πόλεμος;
Ἐγὼ. Μάλιστα, κύριε ἀλθανέ, ἐγινότανε, καὶ ἐγὼ εὐρέθηκα ἐκεῖ γιὰ νά τοὺς ζωγραφίσω, διότι εἶμαι ζωγράφος μάλιστα τὴν ὥραν ποῦ μὲ συνέλαβες καταγιγνόμενον νά ζωγραφίσω καὶ σέ, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασα διότι μὲ εἶχες συλλαβεῖ.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

Παληάνθρωπος.

Μᾶς ἀπελπίζουν πολὺ οἱ ἀπελπισμοὶ τῆς φίλης *Ἐφημερίδος* περὶ παντὸς ζητοῦντος νά πράξῃ τὸ καλὸν καὶ δεικνύοντος ὅτι ἔχει καὶ τὴν δύναμιν ὅπως τὸ πράξῃ, ἡ *Ἐφημερίς* τῆς ὁποίας ἡ κοιλία, ὡς νά ἦτο Λεξικόν τοῦ Ἐρρίκου Στεφάνου, ἐχώνευσεν ὅλους τοὺς ἀπὸ καταβολῆς τοῦ κόσμου κηφῆνας ὡς μεγάλους ἀνδρας, καὶ διὰ τοὺς ὁποίους ἐπὶ ἐνεαετίαν ὅλην μετεμόρφωσε τὴν γραφίδα τῆς εἰς λύραν κραθαριτικὴν. Ἄν ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων εἶναι νησάριον, ἡ *Ἐφημερίς* βεβαίως εἶναι χῆνα κυνηγοῦσα τὰ νησάρια. Ἄλλ' εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἐκκολαπτικῆς εἶναι εἰδικώτερος ὁ διευθυντὴς τῆς *Ἐφημερίδος*, ὡς χρηματίας πτηνοτρόφος. Καὶ ὡς τοιοῦτος—ἂν καὶ ἀπέτυχεν ἡ ἐπιχείρησις ἐκείνη—ἀλλ' ὄχι βεβαίως ἐλλείπει γνώσεων—πρέπει νά ξεύρῃ ὅτι πρὶν παρέλθῃ ἡ ὀρισμένη προθεσμία τῆς ἐκκολάψεως, δὲν μεταβαίνει εἰς τὸν φούρνον ὁ κ. Κορομηλᾶς καὶ μὲ θυμωμένην γλῶσσαν διατάσσει νά πετάξουν τὰ αὐτὰ διότι δὲν θά ἐγάλουν πουλιά. Ἄν ἐπερίμενε καὶ τὸν κ. Μανσόλαν, νά δεῖξῃ τὰ ἔργα του, ὅσον ἐπερίμενε καὶ τὰ αὐτὰ του, νά βγάλουν πουλιά, δὲν θά περιήρητο εἰς θέσιν νά ἐξυμῆ τὸ τί θά ἔκαμνε ὁ φίλος του καὶ φίλος μας κ. Κροκιδᾶς ἂν τὸν ἄφιναν, νά μὴ βλέπη δὲ τὸ τί κάμνει ὁ κ. Μανσόλας. Ἐνέσπειρε τρομοκρατίαν εἰς ὅλους τοὺς ταχυδρομικοὺς ὑπαλλήλους, τῶν ὁποίων οἱ πλεῖστοι μικρὰν ἔβλεπον διαφορὰν μεταξύ τῶν δικᾶ μου καὶ δικᾶ σου. Τὸ νομίζει μικρὸν τοῦτο ἡ *Ἐφημερίς*; Ἀπολύει τοὺς παλαιοσχολίτας, τοὺς ἀνικάτους, καὶ εἰσάγει δραστηρίους καὶ φιλοτίμους νέους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ αὐτὸ τὸ θεωρεῖ τίποτε; Ἐδῶσεν ὄφιν καὶ πρᾶγμα δημοσίου Καταστήματος εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον, τὸ ὅποιον ἐπὶ ὅλων τῶν προκατόχων του ἦτο χάρι; Λογίζεται καὶ αὐτὸ μεταξύ τῶν θεατρικῶν προγραμμάτων ὑπὸ τῆς *Ἐφημερίδος*; Ὁ κ. Μανσόλας μάλιστα τὰ ἀπεσκοράκισε—κακῶς ποιήσας—καὶ ἀπὸ τοὺς τοίχους τοῦ Ταχυδρομείου ὅπου συνήθως ἐκολλῶντο οἱ μαργνηταὶ οὗτοι τοῦ θεάτρου *Εὐτέρης* καὶ τῆς παντομίμας *Γαμβέττας*. Προπαρασκευάζει νομοσχέδια μεταρρυθμιστικὰ καὶ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς ταχυδρομικῆς λειτουργίας· τὰ νομοσχέδια αὐτὰ θά περάσουν ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ θά ψηφισθῶν· οὔτε θά διοικουμέθα πλέον μὲ μυαλὰ καὶ νόμους τοῦ 1837! Καὶ τοῦτο δὲν εὐρίσκει χάριν πρὸ τῆς ἀμειλίχτου *Ἐφημερίδος*; Ἐπὶ τέλους ὁ νέος Διευθυντὴς δὲν ὁμολογεῖ ὡς ὁ μεταφραστὴς τοῦ Καραμζίνου ὅτι δύναται νά μεταρρυθμίσῃ μόνος του τὸ Ταχυδρομεῖον καὶ διὰ τοῦτο μετεκαλέσατο ἐκ Βελγίου εἰδικὸν διοργανωτὴν. Εἶναι καὶ διὰ τοῦτο ἀξίον τῆς εἰρωνίας τῆς *Ἐφημερίδος*, ἥτις ἐδάπανησε τόσον εὐμορφογραμμένην λίμαν διὰ νά μὴ μᾶς εἰπῇ τίποτε; Ἡμεῖς ὁμῶς νομίζομεν ὅτι τῆς εἶπαμεν κατὶ.

Μεταξὺ δύο χωρικῶν πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἀκαδημίας:

— Βρὲ γιὰτὶ ἡ Ἀθηνᾶ βαστάει τόσο ψηλὰ τὴν ἀσπίδα;

— Ἄμ γιὰ νά μὴ βλέπη τὸν Ἀπόλλωνα τσητοῆδι.

Η ΔΑΜΑΛΙΣ. ἡ περιζήτητος ἀγγλικὴ δαδοτικὴ γενεαλογικῶν νοσημάτων, ἤλθεν εἰς τὸ Φαρμακεμπορεῖον τοῦ κ. **Ὀλυμπίου**, (Ὄδος Ἐρμού ἀρ. 206.)